

सोऽभिगम्य महात्मानः सर्वान् एव गुरोः सुतान् ।
 अभिवाद्यानुपूर्वेण ह्रिया किञ्चिदवाञ्छुषः ॥ १५ ॥
 अब्रवीत् स महाभागान् सर्वान् एव कृताञ्जलिः ।
 शरणं वः प्रपन्नोऽहं शरण्यः शरणप्रदान् ॥ १६ ॥
 प्रत्याख्यातो हि भद्रं वो वशिष्ठेन महात्मना ।
 यष्टुकामो महायज्ञं तदनुज्ञातुमर्हथ ॥ १७ ॥
 गुरुपुत्रान् अहं सर्वान् नमस्कृत्य प्रसादये ।
 शिरसा प्रणतो याचे ब्राह्मणांस्तपसि स्थितान् ॥ १८ ॥
 ते मां भवन्तः सिद्ध्यर्थं याजयन्तु समाहिताः ।
 सशरीरो यथाहं वै देवलोकमवाप्नुयां ॥ १९ ॥
 प्रत्याख्यातो वशिष्ठेन गतिमन्यां तपोधनाः ।
 गुरुपुत्रानृते सर्वान् नाहं पश्यामि कंचन ॥ २० ॥
 इत्वाकूणां हि सर्वेषां पुरोधाः परमा गतिः ।
 तस्मादनन्तरं सर्वे भवन्तो दैवतं मम ॥ २१ ॥

इति बालकाण्डे विश्वामित्रोपाख्याने त्रिशंकुवाक्यं नाम

सप्तपञ्चाशः सर्गः ॥ ५७ ॥

157
21
1601